

Sygn. akt III CZ 20/11

POSTANOWIENIE

Dnia 12 maja 2011 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Marian Kocon (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Mirosław Bączyk

SSN Dariusz Dończyk

w sprawie z urzędu

przy uczestnictwie K. Ż., P. S., J. S. i U.B.

o zmianę postanowienia Sądu odnośnie małoletniego K. Ż.,

oraz z wniosku K. Ż.

o powierzenie wykonywania władzy rodzicielskiej nad małoletnim K. Ż.,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej

w dniu 12 maja 2011 r.,

zażalenia adwokat A.Ż. pełnomocnika z urzędu K. Ż.

na postanowienie Sądu Okręgowego

z dnia 1 marca 2011 r.,

odrzuca zażalenie.

Uzasadnienie

Zaskarżonym postanowieniem z dnia 1 marca 2011 r. Sąd Okręgowy oddalił wniosek pełnomocnika z urzędu o przyznanie wynagrodzenia.

W zażaleniu wniesiono o uchylenie zaskarżonego postanowienia i przekazanie wniosku Sądowi Okręgowemu do ponownego rozpoznania.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zażalenie podlega odrzuceniu. Zgodnie z jednolitym stanowiskiem orzecznictwa, obowiązek wypłacenia wynagrodzenia pełnomocnikowi ustanowionemu z urzędu stanowi subsydiarny, publicznoprawny obowiązek Skarbu Państwa służący realizacji zasady równości w postępowaniu cywilnym oraz urzeczywistnieniu prawa do sądu. Obowiązek ten nie mieści się w ramach kosztów procesu w rozumieniu k.p.c., tak więc rozstrzygnięcie sądu o kosztach nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej stronie z urzędu nie jest orzeczeniem co do kosztów procesu z art. 394¹ k.p.c. Tym samym, niedopuszczalne jest zażalenie do Sądu Najwyższego na rozstrzygnięcia sądu II instancji w przedmiocie wynagrodzenia dla pełnomocnika ustanowionego z urzędu (por. orzeczenia Sądu Najwyższego z dnia 25 czerwca 2009 r., III CZP 36/09, OSNC 2010/2/24, z dnia 17 listopada 2009 r., III CZ 53/09, Biul. SN 2010/2, s. 11, z dnia 15 kwietnia 2010 r., II CZ 118/09, nie publ.).

Z powyższych względów orzeczono jak w sentencji.